

Коцюба Гордій Максимович

Біографія

Народився 16.01.1892 р. на хуторі Костів на Харківщині в селянській родині. Навчався у Валківській трирічній народній школі. Потім кілька років працював писарем у різних канцеляріях, самотужки здобуваючи освіту. Екстерном здав екзамени за повний курс гімназії, поступив на юридичний факультет Петербурзького університету і паралельно студіював історико-філологічні науки.

У жовтні 1917 р. вступив до партії українських есерів (УПСР), в якій активно працював до травня 1918-го, після чого перейшов до партії боротьбистів. У жовтні 1921 р. разом із Шумським Коцюба поїхав у Варшаву, працював кілька місяців у пресбюро радянського посольства.

Був одним із фундаторів і редакторів журналу "Шляхи Мистецтва", працював у газетах "Вісті ВУЦВК", "Комуніст", "Селянська Правда", журналах "Всесвіт", "Червоний Шлях" та ін.

Першими його друкованими творами з 1919-го були етюди та поезії в прозі. Видав близько трьох десятків книжок. Серед них збірки оповідань "На межі" (1924), "Біля гудків" (1925), "Свято на буднях" (1927), "Змова масок", "Чекання" (1929), "Бронзові люди", "Дніпрові саги", "На терезах", "Облога шахт" (1931), "Дорога змагань" (1932); романи "Нові береги" (1932), "Родючість" (1934), "Перед грозою" (1938).

Гордій Коцюба належав до літературних організацій "Гарт", ВАПЛІТЕ.

Заарештували його 21.03.1938 р. На допитах письменник під фізичним впливом визнав свою вину. 17.12.1938 р. його засудили у Харкові до розстрілу. Присуд виконали 22.03.1939 р.

*Джерело: **Юрій Винничук. Невідоме Розстріляне***

Відродження. Упорядник: Юрій Винничук. Харків: Фоліо. 2016. 768 с.

ISBN 978-966-03-7531-4